

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ πάντα κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἦσαν θαυώμενα, ὁ οὐρανός, τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα, τὰ ὕδατα τὰ ὅποια πίνομεν καὶ αὐτὸ τὸ μάτι τοῦ κ. Δηλιγιάννη γὰρ καυγά, πρὸς τὴν γείτονα ἐπικράτειαν. Ἄλλως δὲν ἐξηγοῦνται τὰ φλογερὰ ἄρθρα τοῦ ἐν τῇ «Πρωΐᾳ» — ἥτις κατέστη ἀληθῶς τὸ μάτι τοῦ κόματος τῶν ἡμετέρων — ἐκτός ἐὰν ὀφείλωνται εἰς τὰ κυνικὰ καύματα τὰ ὅποια διερχόμεθα.

✱

Λοιπὸν εἰς μάτην ἐδόθησαν ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου τὸ ἄλευρον καὶ αἱ ἀνθοδέσμαι, τὰ χαμαικέρασα καὶ αἱ ἀγρινάρκι, εἰς μάτην ἐστάλη καὶ τὸ εὐχαριστήριον τηλεγράφημα τοῦ Βασιλέως ἡμῶν πρὸς τὸν Χαμίτ διὰ τὰς περιποιήσεις του! Ἐκ τῆς πρὸς τὴν Βασίλισσάν μας ἀδρόφρονος συμπεριφορᾶς του ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις ἐνόμισεν, ὅτι ἐλύθησεν καὶ τὰ ἐκρεμῆ ἐθνικὰ ζητήματα, ἀλλὰ ἐπέστησεν εἰς τὰς ἀγρινάρκας . . . τὰς ὅποιας ἐλάβομεν ὡς δῶρα.

✱

Συλλογίζομαι καὶ τὸν ἀτυχῆ πρόξενόν μας κ. Πανουργιάν! Ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις, ὡς ὁ Ἀμλετ τοῦ Σκίξπηρ, τὸν διατάσσει νὰ μεταβῇ πάραυτα εἰς Μοναστήριον, ἐνῶ αἱ αὐτόθι ἀρχαὶ δὲν τὸν ἀναγνωρίζουσι διὰ πρόξενόν μας. Περὶ τῆς ἐν Μοναστηρίῳ ὅμως πράξεως ταύτης τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν ὁ Φερίδουν βένης ἐβεβχάωσε τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅτι ὁ Σουλτάνος δὲν ἔχει γινῶσιν. Ἡμεῖς περὶ τοῦ τελευταίου εἴμεθα πεπεισμένοι καὶ ἠπορήσαμεν μέτινας συναδέλφους μας ἀποκαλέσαντας αὐτὸν περιούστατον.

✱

Ὁ κ. Μυριανθούσης πρὸς τινα φίλον του :

— Ἀπορῶ μ' αὐτὴν τὴν Κυβέρνησίν μας. Τόσα πράγματα μᾶς κάνουν οἱ Τούρκοι καὶ δὲν τὴν μέλλει τίποτε καὶ τώρα χαλᾷ τὸν κόσμον γιὰ ἓνα . . . Μοναστήριον!

✱

Καὶ μία παράκλησις πρὸς τὴν Κυβέρνησίν μας :

Ἄν μέχρι τέλους ἡ Τουρκία ἐπιμένῃ νὰ μὴ δέχεται τὸν κ. Πανουργιάν νὰ διορίσῃ πρόξενον ὡς μόνον κατάλληλον τὸν κ. Μοναστηριώτην.

✱

Σήμερον ἐν Γραβιᾷ τελεῖται ἡ ἐορτὴ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ μνημείου, ὅπρι δι' ἐράνου κατεσκεύασεν ὁ κ. Κυργούσιος. Πολλοὶ μετέδωσαν εἰς τὸ ἱστορικὸν Χάνι καὶ θὰ μετέβαινον πλείότεροι, ὅπως ἐκεῖ ἀναπολήσωσιν ὁλόκληρον ἔνδοξον σελίδα, ἐὰν εἰς τὴν πατρίδα μας ἀκόμη ἡ ὀνηλασία δὲν ἦτο τὸ μοναδικὸν τῆς συγκοινωνίας μέσον.

✱

Ἡ ἀνέγερσις μνημείου εἰς τοὺς ἑκατὸν εἴκοσι τοῦ Χανίου τῆς Γραβιᾶς συνετέλεσε καὶ εἰς ἀνέυρεσιν ἱστορικοῦ σφάλματος. Δὲν ἦσαν ἑκατὸν εἴκοσι καὶ βεβχάως δὲν θὰ ἦσαν, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε ἀνέγνωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τοῦλάχιστον πεντακοσίας οἰκογενεῖας μεταβάσας εἰς Γραβιάν διὰ νὰ παρευρεθῶσιν εἰς τὴν ἐορτήν, εἰς ἣν παρευρέθησαν οἱ γονεῖς των ἢ οἱ πάπποι των.

✱

Τὰ ἀρχαιοκαπηλικὰ ἐξακολουθοῦσιν ἐν ἀναθρασμῳ

Καθ' ἑκάστην ἀνακαλύπτονται νέοι ἀρχαιοκάπηλοι καὶ νέα ἀρχαιολογικὰ ἀντικείμενα μεγάλης ἀξίας, ὡς πωληθέντα εἰς τὰ διάφορα τῆς Εὐρώπης Μουσεία. Μεταξὺ τῶν ἐκποιηθέντων εἶνε καὶ κάτοπτρα καλλιστῆς τέχνης καὶ πολλῆς ἀξίας ἐκτεθειμένα ἤδη εἰς τὰ Μουσεία, καὶ ἐν οἷς οἱ ξένοι θὰ βλέπωσι . . . τὴν ἐλβετὴν κατὰστασίν μας.

✱

Καὶ μία συμβουλὴ πρὸς τὸν κ. Σκιαδᾶν. Ὅταν κατάρτισῃ τὸ νέον τεῦχος τῆς στατιστικῆς τοῦ Ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἄλλων ἐπικρατειῶν νὰ μὴ λησμονήσῃ νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν ἐξαγωγήν μας καὶ ἴδιον κεφάλαιον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν : «Ἐξαγωγή κατόπτρων . . . ἀρχαίων», ἀφοῦ νέα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατασκευάζωμεν.

✱

Ὅσον οἱ ἀρχαιοκάπηλοι προσπαθοῦσι νὰ μὴ μείνῃ ἔχνος ἀρχαιότητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, τοσοῦτον ἡ μήτηρ Γῆ ἐκ τῶν σπλάγγνων αὐτῆς μᾶς παρέχει ἄλλας. Ἐν τῇ Ἀκροπόλει εὐρέθη προχθὲς ἀγάλμα τῆς Νίκης ἀκέφαλον μὲν ἀλλὰ . . . πτερωτόν. Τὴν τελευταίαν ιδιότητα πρέπει νὰ λάβωσιν ὑπὸ πολὺ σπουδαίαν ἔποψιν οἱ ἀρμόδιοι.

✱

Ἀπεφασίσθη ἐπὶ τέλους ἐν Λαρίσῃ νὰ υποδειχθῇ καὶ ὁ υποψήριος τῆς Κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ ἐγράφη, ὅτι ὁ υποψήριος τῆς Ἀντιπολιτεύσεως κ. Γεωργιάδης εἶνε λόγιος ἄνθρωπος, οἱ φίλοι τῆς Κυβερνήσεως ὑπέδειξαν ὡς υποψήριον αὐτῆς τὸν κ. Λογιώτατον.

✱

Προκειμένου περὶ υποψηφίων δὲν εἶνε ἀκατάλληλον ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι προχθὲς ἐν τῷ θεάτρῳ διδομένου τοῦ «Υποψηφίου» οἱ μουσικοὶ ἤρξαντο νὰ ζυλοκοπῶνται.

Εἰς ἐκ τῶν θεωρείων :

— Αὐτὸ ἦτο ἐπόμενον, ἀφοῦ ἐπρόκειτο περὶ ἐκλογῶν.

Ἡ δὲ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ

Εἰς τὴν μεγάλην καὶ σεπτὴν χορείαν τῶν εὐεργετῶν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους προσετέθη κατ' αὐτὰς καὶ εἰς συμπολίτης ἡμῶν, ὁ ἀληθῶς μεγαλόδωρος καὶ ἐνάρετος Ἰ. Χατζηκυριακοῦ, ὅστις ὁλόκληρον τὴν ἐξ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἐκατομμυρίου περιουσίαν του ἐδωρήσατο εἰς τὸν δῆμον Πειραιῶς πρὸς ἀνέγερσιν Ὀρφανοτροφείου θηλέων ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ.

Ὁ Ἰωάννης Χατζηκυριακοῦ γεννηθεὶς ἐν Σμύρνῃ τῷ 1818 ὑπὸ πτωχῶν γονέων δεκαεξαετῆς μόλις κατέλιπε τὴν πατρίδα του καὶ μεταβάς εἰς Σύρον ἀποκατέστη ἐκεῖ, ἐπιδοθεὶς εἰς τὴν κατασκευὴν καὶ πώλησιν ταμβάκου. Ἀπελθὼν ἐκ Σύρου ἦλθεν ἐνταῦθα ὀλίγον μετὰ τὴν